

BİR KÖNÜ

Ülkemizde bir süredir devam eden anayasa tartışmaları son evresine ulaştı. Bu son evrede, cuntanın başı Evren ve diğer kuvvet komutanları ülkenin çeşitli bölgelerini dolaşmaya başladılar. Evren gittiği her yerde yaptığı toplantılarda, 7 Kasım'daki referandumda anayasanın kabul edilmesi çağrısında bulunuyor. Ve hatta anayasaya kefil oluyor. Cunta ile yeni anayasa arasındaki bağlantıyı açıkça ortaya koyarak, "bize güvenen bu anayasa evet der" diyor.

Radyo, televizyon ve gazeteler hergün Evren'in bu konuşmalarını yayınlıyorlar. Bu konuşmaları eleştirmek ve hatta yorumlamak ise, Milli Güvenlik Konseyi'nin çıkardığı bir emirle yasaklanmış durumda. Sadece bu durum bile emekçi halkımıza dayatılan anayasanın faşist karakterini sergilemeye yeter.

Generaller cuntası, 12 Eylül 1980'den bu yana uyguladığı tekelleri burjuvazinin devlet ve toplum üzerindeki mutlak egemenliğini ve zorbalığını, faşizmi sistemleştirme ve kurumsallaştırma çalışmalarını bir anayasa ile taçlandırmak istemektedir. Kendi başlattığı anayasa tartışmasını, sınırlarını yine kendi çizdiği siyasal arenasının temel konusu olarak dayatmaktadır. 7 Kasım'daki referandum ile de 12 Eylül'den buyana hiçbir anayasal, yasal sınırlama tanımaksızın sadece ve sadece zorbalığa dayanan faşist uygulama ve kararlarla oluşturduğu yeni bir devlet örgütlenmesini emekçi halklarımıza zorla onaylatmayı hedeflemektedir. Türkiye'nin devrimci demokratik güçleri ile Türkiye Kürdistanı'nın ulusal kurtuluşçu güçlerinin ne bu dayatmayı ve ne de bu zorla onaylatma çabalarını kabullenmeleri düşünülemez.

Bugün toplumun karşısına çıkarılan anayasa daha 12 Eylül öncesinden, gerici ve faşist güçlerin iç tartışmalarında oluşturulmuştu. Bu güçlerin devrimci-demokratik mücadeleyi bastırmada, ekonomik bunalımı aşmada, siyasal istikrarsızlık ortamına son vermede tıkanıklıkları noktada, generaller iktidarı gasp etti. Bu güçlerin yapmak isteyip de yapamadıklarını açık savaş yöntemleriyle yaptılar. Bunu yaparken eski devlet örgütlenmesi ve onun hukuki ifadesi olan anayasa ve yasalar da aşama aşama lağvedildi. Bu süreç içinde, tekelleri burjuvazinin toplum ve devlet üzerinde mutlak egemenliğini kurma, pekiştirme ve bunu uzun dönemde korumaya; emperyalizmin bölgemizdeki çıkarlarını uzun dönemde garanti altına almaya yönelik bir muhtevada yeniden biçimlendirildi. Kısacası anayasa; cunta'nın 12 Eylül'den buyana fiili olarak yaptıklarının hukuki olarak adlandırılması, hukuki düzeyde ifade edilmiş bir bilançosudur. Anayasa, emekçi halklarımıza ve biz devrimcilere karşı sürdürülen açık savaş, teslim alma ve yoketme çizgisinin, kalıcılaştırılması ve egemen sınıfların temel egemenlik yasası haline getirilmesinden başka bir şey değildir.

Mevcut anayasa tartışmaları egemen sınıfların,ülkeimizdeki egemen bloku iç tartışmalarıdır.Emekçiler bu tartışmada bir taraf değildirler.Aslında anayasa tartışmalarının son evresinde,ortada ne birden fazla taraf ve dolayısıyla ne de tartışma kalmıştır.Cunta'nın başı Evren konuşmakta ve zorla da herkese dinlettirilmektedir.Burjuva anlamda bile,mevcut düzeni başka türlü savunmak amacıyla bile farklı görüş yasaklanmıştır.

Cunta sadece anayasanın değil,anayasa tartışmasının da çerçevesini belirlemiştir.Bu çerçeve içindeki asıl tartışma ise cunta ile AP ve önümüzdeki dönemde AP'nin yerini almaya hazırlanan çevreler arasında geçmiştir.Bu ana tartışmada,tekelci sermayenin programı değil,bu programın uygulanmasında iplerin ağırlıkla kimin elinde bulunacağı çekişme konusu olmuştur.

Anayasa tartışmaları arenasındaki diğer bir kesim de CHP ve çeşitli burjuva liberal,reformist çevreler olmuştur.Bu çevreler getirilen anayasa karşısında 61 anayasasını savunmuşlardır.Bu kesimler siyasal gelişmeleri değil belirlemek,etkilemekten bile uzak olmuşlardır.Çünkü egemen sınıflar için savundukları şeyin gerçekleşme olasılığı yoktur.Emperyalist-kapitalist sistemdeki,bölgemizdeki ve ülke içindeki ekonomik ve siyasal gelişmeler açısından,önümüzdeki dönemde ne batı tipi bir burjuva demokratik bir yönetimin,ne 61 anayasasının öngördüğü bir siyasal düzenin,ne de 12 Eylül öncesinin sınırlı demokratik hak ve özgürlükler ortamının gündeme gelmesi mümkün değildir.

Cunta'nın vaadettiği demokrasiye dönülse bile cunta gitmeyecektir.Nitekim "Cumhurbaşkanlığı Danışma Konseyi" adı verilen ve Evren'in dışındaki cunta üyelerinden meydana gelen bir organ kurulmuştur.Bu organın 7 yıl süre ile görev yapacağı da anayasa maddesi haline getirilmiştir.Cunta askeri elbiseyi çıkartıp sivil giyinmektedir.Yeni anayasanın emekçi halkımıza getirdiği başlıca yenilik işte budur.

Önümüzdeki süreç anayasal bir süreç değil,giderek yükselecek direniş mücadelesiyle karşı-devrim arasındaki çatışma süreci olacaktır.Hal böyle iken;sınırlarını cuntanın çizdiği ve çeşitli burjuva siyasal güçlerin yer aldığı bir arenadaki anayasa tartışmaları işkence ve katliamları,pahalılığı,işsizliği ve zulmü perdeleyen ve unutturan bir oyuna dönüşmüştür.Çünkü tartışılması gereken cunta'nın anayasası değil,cuntanın kendisidir,onun meşruiyetidir,onun ardındaki iç ve dış egemen güçlerin halk düşmanı politikalarıdır.

61 anayasasını ve burjuva demokrasisini savunmak adına askeri-faşist yönetimle onun anayasasını tartışmaya girmek,dikkati bu alanda yoğunlaştırmak;cuntanın iki yıllık halk düşmanı uygulamalarını perdeleme görevini görmektir.

61 anayasasını ve burjuva demokrasisini savunmak adına,etkileme şansına sahip olmadıkları anayasa tartışmalarına katılan çevreler,bu tutumlarıyla

sadece ve sadece cuntaya meşruiyet kazandırmakta ve onun politikalarını güçlendirmektedirler.

Faşizmi demokrasi adına tartışmayı reddetmek gerekir.Kaldı ki Kürt ulusal sorununu gündemine almayan,bir ulusun kendi kaderini tayin hakkını kabul etmeyen bir demokrasi tartışması,burjuva demokratik muhtevada bile olamaz.

Anayasa tartışmaları ve referandumu sürecinde,devrimci görev,cuntayı teşhir etmek,onun halklarımıza aşırı sömürü ve katmerli zulümden başka birşey getirmeyen karar ve uygulamalarına karşı çıkmak ve halklarımızın devrimci demokratik mücadelesini yeniden örgütleme ve yükseltmeye girişmektir.

Bugün tüm devrimci,demokratik,yurtsever çevrelere düşen görev,devrim güçlerinin içinde buldukları dağınıklık ortamına son verip toparlanarak devrimci demokratik mücadeleyi yeniden örgütleyip yükseltmektir.Bugünün sorunları ve bugünün görevleri çerçevesinde devrimi güçlendirmektir.

Askeri-faşist yönetimi ve onun alabileceği bütün biçimleri yıkmak,sömürücü sınıfların egemenlik ve baskı mekanizması olan devlet iktidarını tüm faşist kurumlarıyla birlikte lağvetmek ve devrimci-demokratik bir halk iktidarını kurmaktır.Bu amaçla cuntaya karşı birleşik bir direniş mücadelesi yaratmak ve sürdürmek temelinde,devrim mücadelesini örgütleyip yeniden yükseltmektir.

Ve asıl bu süreç boyunca ilerleyerek cuntaya ve onun halklarımıza zorla dayattığı anayasaya hayır demektir.

Cuntanın anayasasından ziyade cuntaya karşı çıkarak,her yerde kitlelere kendi alternatif demokrasi anlayışımızı kavratarak ve bunu halkımızın uğrunda savaşaacağı bir bayrak yaparak;cuntaya da,onun anayasasına da hayır demektir.

TÜRKİYE SOSYALİST PARTİSİ